ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (velkého senátu)

15. prosince 2009 *

Ve věci C-294/05,

jejímž předmětem je žaloba pro nesplnění povinnosti na základě článku 226 ES, podaná dne 20. července 2005,

Evropská komise, zastoupená L. Ström van Lier a P. Dejmek, jakož i G. Wilmsem, jako zmocněnci, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

žalobkyně,

proti

Švédskému království, zastoupenému A. Krusem a A. Falk, jako zmocněnci,

žalovanému,

* Jednací jazyk: švédština.

podporovanému

Spolkovou republikou Německo, zastoupenou M. Lummou, jako zmocněncem,

Finskou republikou, zastoupenou J. Heliskoskim, jako zmocněncem,

Dánským královstvím, zastoupeným J. Moldem, jako zmocněncem,

vedlejšími účastnicemi řízení,

SOUDNÍ DVŮR (velký senát),

ve složení V. Skouris, předseda, A. Tizzano, J. N. Cunha Rodrigues, K. Lenaerts, E. Levits a C. Toader, předsedové senátů, C. W. A. Timmermans, A. Borg Barthet (zpravodaj), M. Ilešič, J. Malenovský a U. Lõhmus, soudci,

generální advokát: D. Ruiz-Jarabo Colomer,
vedoucí soudní kanceláře: C. Strömholm, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 25. listopadu 2008,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 10. února 2009,

vydává tento

Rozsudek

1 Svou žalobou se Komise Evropských společenství domáhá, aby Soudní dvůr určil, že Švédské království tím, že neurčilo a neodvedlo vlastní zdroje nevybrané v období od 1. ledna 1998 do 31. prosince 2002 v rámci dovozu válečného materiálu a zboží civilního a vojenského užití, jakož i tím, že nezaplatilo úroky z prodlení dlužné v důsledku toho, že Komisi neposkytlo uvedené vlastní zdroje, nesplnilo povinnosti, které pro něj až do dne 31. května 2000 vyplývaly z článků 2 a 9 až 11 nařízení Rady (EHS, Euratom) č. 1552/89 ze dne 29. května 1989, kterým se provádí rozhodnutí 88/376/EHS, Euratom o systému vlastních zdrojů Společenství (Úř. věst. L 155, s. 1), ve znění nařízení Rady (Euratom, ES) č. 1355/96 ze dne 8. července 1996 (Úř. věst. L 175, s. 3, dále jen „nařízení č. 1552/89"), a povinnosti, které pro něj od uvedeného data vyplývají z článků 2 a 9 až 11 nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1150/2000 ze dne 22. května 2000, kterým se provádí rozhodnutí 94/728/ES, Euratom o systému vlastních zdrojů Společenství (Úř. věst. L 130, s. 1; Zvl. vyd. 01/03, s. 169).

Právní rámec

Právní úprava Společenství

2 Článek 2 odst. 1 rozhodnutí Rady 88/376/EHS, Euratom ze dne 24. června 1988 o systému vlastních zdrojů Společenství (Úř. věst. L 185, s. 24; Zvl. vyd. 01/01, s. 176)

a rozhodnutí Rady 94/728/ES, Euratom ze dne 31. října 1994 o systému vlastních zdrojů Evropských společenství (Úř. věst. L 293, s. 9) stanoví:

„Následující příjmy tvoří vlastní zdroje plynoucí do rozpočtu Společenství:

[…]

b) cla podle Společného celního sazebníku a jiná cla, která vyměřily nebo vyměří orgány Společenství v obchodu s třetími zeměmi, jakož i cla na výrobky spadající do působnosti Smlouvy o založení Evropského společenství uhlí a oceli,

[…]“

3 Článek 20 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství (Úř. věst. L 302, s. 1; Zvl. vyd. 02/04, s. 307, dále jen „celní kodex Společenství“), stanoví:

„1. Cla a poplatky dlužné ze zákona v případě vzniku celního dluhu jsou založeny na celním sazebníku Evropských společenství.

[…]

3. Celní sazebník Evropských společenství obsahuje:

a) kombinovanou nomenklaturu zboží;

[…]

c) celní sazby a další podklady pro vyměřování cel běžně uplatňovaných u zboží, které je zahrnuto do kombinované nomenklatury zboží, pokud se jedná o

– cla

[…]

d) preferenční sazební opatření obsažená v dohodách, které Společenství uzavřelo s některými zeměmi nebo s některými skupinami zemí a které upravují poskytování preferenčního sazebního zacházení;

e) preferenční sazební opatření přijatá jednostranně Společenstvím vůči některým zemím, skupinám zemí nebo územím;

f) autonomní pozastavovací opatření poskytující snížení dovozního cla nebo osvobození od něj u některého zboží;

g) další sazební opatření vyplývající z jiných právních předpisů Společenství.

[…]“

4 Článek 217 odst. 1 celního sazebníku Společenství stanoví:

„Celní orgány vypočtou výši dovozního cla nebo vývozního cla vyplývající z celního dluhu (dále jen ‚částku cla‘), jakmile mají potřebné údaje, a zapíší ji do účetních dokladů nebo na jiný rovnocenný nosič údajů (zaúčtování).

[…]“

5 V rámci poskytování vlastních zdrojů Společenství Komisi přijala Rada Evropské unie nařízení č. 1552/89, které se vztahuje na období dotčené v projednávané věci až do

30. května 2000. Uvedené nařízení bylo ode dne 31. května 2000 nahrazeno nařízením č. 1150/2000, které kodifikuje nařízení č. 1552/89, aniž by měnilo jeho obsah.

6 Článek 2 nařízení č. 1552/89 stanoví:

„1. Pro účely tohoto nařízení se nárok Společenství na vlastní zdroje uvedené v čl. 2 odst. 1 písm. a) a b) rozhodnutí 88/376/EHS, Euratom stanoví, jakmile jsou splněny podmínky stanovené celními předpisy, které se týkají zaúčtování částky nároku a vyrozumění dlužníka.

1a. Dnem stanovení podle odstavce 1 je den zaúčtování podle celních předpisů.

[…]“

7 Článek 9 odst. 1 uvedeného nařízení stanoví:

„Postupem podle článku 10 poukáže každý členský stát vlastní zdroje na účet vedený na jméno Komise u ministerstva financí nebo jiného subjektu, který každý členský stát určí.

Tento účet je veden bezplatně.“

8 Podle čl. 10 odst. 1 uvedeného nařízení:

„Po odečtení 10 % na náklady spojené s vybíráním vlastních zdrojů podle čl. 2 odst. 3 rozhodnutí 88/376/EHS, Euratom se vlastní zdroje uvedené v čl. 2 odst. 1 písm. a) a b) zmíněného rozhodnutí připisují na příslušné účty nejpozději v první pracovní den po 19. dni druhého měsíce následujícího po měsíci, v němž byl nárok stanoven podle článku 2 tohoto nařízení.

[…]“

9 Článek 11 nařízení č. 1552/89 stanoví:

„V případě jakéhokoli zpoždění v připisování částek na účet uvedený v čl. 9 odst. 1 zaplatí dotyčný členský stát úrok vypočtený podle úrokové míry uplatňované ke dni uplynutí lhůty na peněžním trhu daného členského státu na krátkodobé operace veřejného financování zvýšené o dva procentní body. Tato úroková míra se zvyšuje o 0,25 procentního bodu za každý měsíc prodlení. Takto zvýšená sazba se použije na celou dobu prodlení.“

10 Podle článku 22 nařízení č. 1150/2000:

„Zrušuje se nařízení (EHS, Euratom) č. 1552/89.

Odkazy na zrušené nařízení se považují za odkazy na toto nařízení v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v části A přílohy."

11 Kromě okolnosti, že nařízení č. 1552/89 odkazuje zejména na rozhodnutí 88/376 a nařízení č. 1150/2000 zejména na rozhodnutí 94/728, jsou články 2 a 9 až 11 uvedených nařízení v podstatě totožné.

12 Rozhodnutím Rady 2000/597/ES, Euratom ze dne 29. září 2000 o systému vlastních zdrojů Evropských společenství (Úř. věst. L 253, s. 42; Zvl. vyd. 01/03, s. 200) byla sazba 10 % uvedená v čl. 10 odst. 1 nařízení č. 1150/2000 zvýšena na 25 %.

13 Bod 1 odůvodnění uvedeného rozhodnutí uvádí:

„Evropská rada se na zasedání v Berlíně ve dnech 24. až 25. března 1999 usnesla mimo jiné na tom, že systém vlastních zdrojů Společenství by měl být spravedlivý, průhledný, hospodárný a jednoduchý a že by měl být založen na kritériích, která nejlépe vystihují schopnost každého členského státu přispívat."

14 Nařízení Rady (ES) č. 150/2003 ze dne 21. ledna 2003 o pozastavení dovozního cla pro některé zbraně a vojenskou výzbroj (Úř. věst. L 25, s. 1; Zvl. vyd. 02/13, s. 15) přijaté na základě článku 26 ES ve svém pátém bodě odůvodnění uvádí:

„Za účelem zohlednění ochrany vojenského tajemství členských států je nezbytné stanovit zvláštní správní postupy pro poskytování možnosti pozastavit clo. Vhodnou zárukou dodržování těchto podmínek by bylo prohlášení příslušného orgánu členského státu, jehož ozbrojeným silám jsou dotyčné zbraně nebo vojenská výzbroj určeny, které by mohlo být použito též jako celní prohlášení požadované celním kodexem. Toto prohlášení by mělo mít formu osvědčení. Je vhodné upřesnit formu těchto osvědčení a umožnit též vystavování těchto prohlášení pomocí prostřednictvím [vystavování těchto prohlášení prostřednictvím] počítačového zpracování dat."

15 Článek 1 uvedeného nařízení stanoví:

„Toto nařízení stanoví podmínky pro autonomní pozastavení dovozního cla pro některé zbraně a vojenskou výzbroj, které byly ze třetích zemí dovezeny zodpovědnými orgány vojenské obrany členských států nebo jejich jménem."

16 Článek 3 odst. 2 uvedeného nařízení stanoví:

„Aniž je dotčen odstavec 1, lze z důvodů vojenského tajemství uvedené osvědčení a dovezené zboží předložit jiným orgánům, které určí pro tento účel dovážející členský stát. V takovém případě musí příslušný orgán, který osvědčení vydal, zaslat před 31. lednem a 31. červencem každého roku celním orgánům svého členského státu souhrnnou zprávu o těchto dovozech. Zpráva se vypracovává za dobu šesti měsíců, které bezprostředně předcházejí měsíci, ve kterém zpráva má být podána. Obsahuje

číslo a datum vydání těchto osvědčení, datum dovozu, celkovou hodnotu a hrubou hmotnost výrobků dovezených podle těchto osvědčení."

17 V souladu se svým článkem 8 se nařízení č. 150/2003 použije ode dne 1. ledna 2003.

Postup před zahájením soudního řízení

18 Dopisem ze dne 20. prosince 2001 upozornila Komise Švédské království, že osvobození sporných dovozů od cla od roku 1998 způsobilo Společenství ztrátu vlastních zdrojů. Vyzvala daný členský stát, aby vypočetl částky nevybrané za rozpočtové roky počínaje rokem 1998 a aby jí uvedené částky poskytl do dne 31. března 2002. Rovněž švédské orgány upozornila, že úroky z prodlení jsou dlužné od uvedeného data na základě článku 11 nařízení č. 1150/2000.

19 V odpovědi ze dne 11. března 2002 uvedlo Švédské království, že se domnívá, že na základě čl. 296 odst. 1 písm. b) ES je oprávněno nevybírat clo z dovozu vojenské výzbroje a zboží jak civilního tak vojenského užití.

20 Dopisem ze dne 31. března 2003 zopakovala Komise svoji původní žádost týkající se dovozů dotčených výrobků před dnem 1. ledna 2003, přičemž období po uvedeném datu spadá do působnosti nařízení č. 150/2003.

21 V odpovědi ze dne 3. září 2003 potvrdilo Švédské království svoje stanovisko a prohlásilo, že nemá v úmyslu žádosti Komise vyhovět.

22 Dopisem ze dne 17. října 2003 vyzvala Komise Švédské království, aby jí poskytlo vlastní zdroje dlužné na základě článku 26 ES a článku 20 celního sazebníku Společenství vzhledem k tomu, že Švédské království jednostranným osvobozením dovozu zboží dvojího užití, civilního a vojenského, od cla, uvedené články porušilo.

23 V odpovědi ze dne 15. prosince 2003 setrvalo Švédské království na svém stanovisku.

24 Komise se seznámila s odpovědí Švédského království a dne 9. července 2004 vydala odůvodněné stanovisko v obou řízeních pro nesplnění povinnosti, tedy v řízení o dovozech materiálu výhradně k vojenskému užití osvobozených od cla a v řízení o dovozech zboží dvojího užití, civilního a vojenského, osvobozených od cla, a vyzvala daný členský stát, aby přijal opatření nezbytná k tomu, aby odůvodněnému stanovisku vyhověl ve lhůtě dvou měsíců od jeho obdržení. Uvedený členský stát odpověděl dne 3. září 2004 tak, že zopakoval a upřesnil dříve uvedené úvahy.

25 Komise s ohledem na skutečnosti uvedené Švédským královstvím a na to, že uvedený členský stát nevyhověl odůvodněnému stanovisku, podala projednávanou žalobu.

26 Předseda Soudního dvora povolil usnesením ze dne 13. září 2007 vedlejší účastenství Spolkové republiky Německo, Finské republiky a Dánského království na podporu návrhových žádání Švédského království.

K žalobě

Argumentace účastníků řízení

27 Komise tvrdí, že Švédské království se neprávem dovolává článku 296 ES za účelem odmítnutí platby cla, neboť jeho vybrání neohrožuje podstatné zájmy bezpečnosti uvedeného členského státu.

28 Komise se domnívá, že opatření zavádějící odchylky nebo výjimky, jako zejména článek 296 ES, musejí být vykládána restriktivně. Dotčený členský stát požadující použití daného článku by tedy měl prokázat, že splňuje všechny podmínky v něm stanovené, jestliže se zamýšlí odchýlit od článku 20 celního kodexu Společenství, kde je uvedena obecná zásada výběru cel, jak ji stanoví článek 26 ES.

29 Komise uvádí, že argumentace Švédského království týkající se obav ze zveřejnění informací sdělených v celním prohlášení a obav, že kontrolní postupy by mohly orgány Společenství vést ke zpochybnění vojenského tajemství, je neopodstatněná.

30 Komise dodává, že Švédské království mohlo zorganizovat výběr sporných cel tak, aby zajistilo důvěrnost předávaných informací, například tak, že by funkcí příslušného celního orgánu pověřilo vojenský orgán.

31 Komise má za to, Švédské království neprokázalo, v čem jsou závazky, které přijalo na základě mezinárodních dohod, neslučitelné s povinnostmi v oblasti vlastních zdrojů.

Stejně tomu je v případě argumentu, podle kterého posledně uvedené povinnosti závažně ohrožují projekty mezinárodní spolupráce uvedeného členského státu, jakož i podstatné zájmy jeho politiky bezpečnosti a obrany.

32 Komise uvádí, že nevybrání dotčených cel Švédským královstvím má za následek nerovnost mezi členskými státy ve vztahu k jejich příspěvkům do rozpočtu Společenství. Mimoto okolnost, že členský stát osvobodí od cla dovozy vojenského materiálu a zboží dvojího užití, civilního a vojenského, s cílem snížit jejich pořizovací náklady ukazuje, že daný členský stát nedodržuje své povinnosti týkající se solidárního financování rozpočtu Společenství.

33 Podle Komise Švédskému království přísluší předložit konkrétní a podrobné důkazy o tom, že opatření, která přijalo a která připravují rozpočet Společenství o vlastní zdroje, byla nezbytná za účelem ochrany podstatných zájmů jeho bezpečnosti. Švédské království v tomto ohledu takový důkaz nepředložilo. Navíc okolnost, že ostatní členské státy, jejichž situace je srovnatelná se situací žalovaného členského státu, vybírají a odvádějí cla z dovozu vojenského materiálu, aniž by to ohrožovalo jejich bezpečnost, zbavuje argumentaci Švédského království v tomto ohledu relevance.

34 Komise rovněž poznamenala, že ačkoli nařízení č. 150/2003, jehož základem je článek 26 ES, zavádí mechanismus pozastavení povinnosti vybírat clo z dovozu pro některou vojenskou výzbroj prostřednictvím zavedení režimu osvědčení či celního prohlášení, neobsahuje naproti tomu žádné všeobecné ustanovení, které by členským státům dávalo právo svobodně určit, které zboží může být od cla osvobozeno.

35 Švédské království má za to, že článek 296 ES mu umožňuje přijmout opatření směřující k ochraně podstatných zájmů jeho bezpečnosti. Je tedy na základě uvedeného článku oprávněno osvobodit dovozy vojenského materiálu od cla. Uvedený článek směřuje k zajištění svobody členských států jednat v některých oblastech týkajících se národní obrany a bezpečnosti. Okolnost, že daný článek je uveden mezi obecnými a závěrečnými

ustanoveními Smlouvy o ES potvrzuje jeho všeobecnou působnost a jeho účinky na všechna ustanovení dané Smlouvy a sekundárního práva Společenství s obecnou působností.

36 Na podporu svého návrhu na použití čl. 296 odst. 1 písm. b) ES Švédské království uvádí, že výběr cel z dovozu vojenské výzbroje by zdražil nákupy uvedené výzbroje, a v důsledku toho snížil operační schopnost jeho vojska. Přímé dodatečné náklady v rozpočtu pro národní obranu způsobené dotčenými cly by narušily svobodu Švédského království jednat v oblasti nákupu materiálu pro obranu.

37 Švédské království se domnívá, že jeho vojenská neutralita dává národní obraně v rámci jeho politiky bezpečnosti strategickou úlohu. Vzhledem ke své rozloze daný členský stát za účelem splnění národních cílů v oblasti bezpečnosti a obrany závisí na spolupráci na mezinárodní úrovni. Daný stát v tomto ohledu tvrdí, že povinnost důvěrnosti, které podle svého názoru podléhá, mu brání sdělit Komisi informace týkající se dovezeného zboží, a že nesplnění uvedené povinnosti z jeho strany by mohlo ohrozit spolupráci a obchodní vztahy s určitými třetími státy ve vojenské oblasti.

38 Švédské království je toho názoru, že přijetí nařízení č. 150/2003 potvrzuje potřebu respektovat zájmy bezpečnosti členských států a jejich právo dovolávat se v případě potřeby důvěrnosti.

39 Švédské království má za to, že před vstupem nařízení č. 150/2003 v platnost žádný předpis Společenství členskému státu neumožňoval v případě vlastní potřeby přijmout opatření nezbytná ke zohlednění podstatných zájmů své bezpečnosti při dovozu vojenského materiálu. Podle daného členského státu byly uvedené zájmy zahrnuty

v článku 296 ES a neexistovala jiná možnost než na vnitrostátní úrovni a na základě článku 296 ES stanovit osvobození dovozu vojenského materiálu od cla.

Závěry Soudního dvora

40 Celní kodex Společenství stanoví výběr cla z dovozu zboží k vojenskému užití, jako je dotčené zboží, pocházejícího ze třetích států. Žádné ustanovení celních předpisů Společenství nestanovilo pro období sporných dovozů, tedy pro období od 1. ledna 1998 do 31. prosince 2002, zvláštní osvobození takového druhu zboží od cel z dovozu. V důsledku toho pro dané období neexistovalo ani výslovné osvobození od povinnosti zaplatit příslušným orgánům dlužná cla spolu s případnými úroky z prodlení.

41 Z přijetí nařízení č. 150/2003 o pozastavení dovozního cla pro některé zbraně a vojenskou výzbroj ode dne 1. ledna 2003 lze mimoto vyvodit, že zákonodárce Společenství vycházel z předpokladu, že před uvedeným datem existovala povinnost zaplatit uvedená cla.

42 Švédské království v žádném okamžiku nepopřelo existenci sporných dovozů ve sledovaném období. Omezilo se na zpochybnění práva Společenství na dotčené vlastní zdroje a na argument, že podle článku 296 ES povinnost platit clo za dovoz zbrojního materiálu ze třetích států závažně poškozuje podstatné zájmy jeho bezpečnosti.

43 Podle ustálené judikatury Soudního dvora členským státům sice přísluší přijmout opatření způsobilá k zajištění jejich vnitřní a vnější bezpečnosti, avšak z toho nevyplývá, že by se taková opatření zcela vymykala uplatnění práva Společenství (viz v tomto

smyslu rozsudky ze dne 26. října 1999, Sirdar, C-273/97, Recueil, s. I-7403, bod 15, a ze dne 11. ledna 2000, Kreil, C-285/98, Recueil, s. I-69, bod 15). Jak totiž Soudní dvůr již uvedl, Smlouva stanoví výslovné odchylky použitelné v situacích, jež mohou mít vliv na veřejnou bezpečnost, pouze v článcích 30 ES, 39 ES, 46 ES, 58 ES, 64 ES, 296 ES a 297 ES, které se týkají výjimečných a jasně vymezených případů. Z toho nelze vyvodit závěr, že existuje obecná výhrada, která by byla inherentně obsažena ve Smlouvě a která by vylučovala všechna opatření přijatá za účelem veřejné bezpečnosti z rozsahu působnosti práva Společenství. Uznání existence takové výhrady nezávisle na zvláštních požadavcích ustanovení Smlouvy by mohlo ohrozit závazný charakter práva Společenství a jeho jednotné uplatnění (viz v tomto smyslu rozsudek ze dne 11. března 2003, Dory, C-186/01, Recueil, s. I-2479, bod 31 a citovaná judikatura).

44 Mimoto podle ustálené judikatury týkající se odchylek od základních svobod, musejí být odchylky stanovené v článcích 296 ES a 297 ES vykládány restriktivně (viz zejména rozsudky ze dne 31. ledna 2006, Komise v. Španělsko, C-503/03, Sb. rozh. s. I-1097, bod 45; ze dne 18. července 2007, Komise v. Německo, C-490/04, Sb. rozh. s. I-6095, bod 86, a ze dne 11. září 2008, Komise v. Německo, C-141/07, Sb. rozh. s. I-6935, bod 50).

45 Konkrétněji je třeba ohledně článku 296 ES uvést, že ačkoli daný článek uvádí opatření, jež členský stát může považovat za nezbytná k ochraně podstatných zájmů své bezpečnosti, nebo informace, o jejichž zveřejnění se členský stát domnívá, že je v rozporu s uvedenými zájmy, nelze tento článek nicméně vykládat tak, že uděluje členským státům pravomoc odchýlit se od ustanovení Smlouvy prostým odkazem na uvedené zájmy.

46 Navíc v oblasti daně z přidané hodnoty Soudní dvůr v rozsudku ze dne 16. září 1999, Komise v. Španělsko (C-414/97, Recueil, s. I-5585), určil nesplnění povinnosti z toho důvodu, že Španělské království neprokázalo, že by osvobození dovozů a nákupů výzbroje, munice a materiálu určených výhradně k vojenskému užití od uvedené daně, které bylo stanoveno španělskou právní úpravou, bylo odůvodněné na základě článku 296 odst. 1 písm. b) ES potřebou chránit podstatné zájmy bezpečnosti uvedeného členského státu.

47 V důsledku toho přísluší členskému státu, který se dovolává článku 296 ES, aby prokázal potřebu využít odchylky stanovené v daném článku za účelem ochrany podstatných zájmů své bezpečnosti.

48 S ohledem na uvedené úvahy nelze připustit, aby členský stát namítal zdražení vojenského materiálu z důvodu uplatnění cel na dovozy takového materiálu pocházejícího ze třetích států, aby si ke škodě ostatních členských států, jež samy cla z takových dovozů vybírají a odvádějí, činil nárok na to nepodléhat povinnostem, které pro něj vyplývají z finanční solidarity vůči rozpočtu Společenství.

49 Pokud jde o argument, podle kterého celní řízení Společenství nemůže zajistit bezpečnost Švédského království s ohledem na požadavky důvěrnosti obsažené ve smlouvách uzavřených s vyvážejícími státy, je třeba zdůraznit, jak správně poznamenává Komise, že uplatnění celního režimu Společenství znamená zásah subjektů Společenství či vnitrostátních subjektů, jež jsou za účelem ochrany podstatných zájmů bezpečnosti členských států povinny zachovávat v potřebném rozsahu důvěrnost v případě zacházení s citlivými údaji.

50 Mimoto prohlášení, jež členské státy musí pravidelně vyplňovat a předávat Komisi, nepředpokládají dosažení takové míry přesnosti, jaká by mohla vést k poškození zájmů uvedených států jak v oblasti bezpečnosti, tak v oblasti důvěrnosti.

51 Za těchto podmínek a v souladu s článkem 10 ES, podle něhož členské státy mají napomáhat Komisi v jejím poslání dbát na dodržování Smlouvy, jsou členské státy povinny poskytnout uvedenému orgánu potřebné dokumenty k ověření řádného odvádění vlastních zdrojů Společenství. Daná povinnost však není na překážku tomu, jak uvedl generální advokát v bodě 168 svého stanoviska, aby členské státy případ od

případu a výjimečně, na základě článku 296 ES, omezily předávané informace na určité části dokumentu nebo je odmítly předat v plném rozsahu.

52 S ohledem na předchozí úvahy Švédské království neprokázalo splnění podmínek nezbytných pro použití článku 296 ES.

53 Předcházející úvahy o nepoužitelnosti článku 296 ES v kontextu dovozu materiálu výhradně k vojenskému užití se vztahují tím spíše na dovoz materiálu dvojího užití, civilního a vojenského.

54 Z výše uvedeného vyplývá, že Švédské království tím, že nestanovilo a neodvedlo Komisi vlastní zdroje nevybrané v období od 1. ledna 1998 do 31. prosince 2002 v rámci dovozu válečného materiálu a zboží civilního a vojenského užití, jakož i tím, že nezaplatilo úroky z prodlení dlužné v důsledku toho, že Komisi neposkytlo uvedené vlastní zdroje, nesplnilo povinnosti, které pro něj až do dne 31. května 2000 vyplývaly z článků 2 a 9 až 11 nařízení č. 1552/89, a povinnosti, které pro něj od uvedeného data vyplývají z článků 2 a 9 až 11 nařízení č. 1150/2000.

K nákladům řízení

55 Podle čl. 69 odst. 2 jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že Komise požadovala náhradu nákladů řízení a Švédské království nemělo ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedené uložit náhradu nákladů řízení.

56 V souladu s čl. 69 odst. 4 prvním pododstavcem jednacího řádu Spolková republika Německo, Finská republika a Dánské království, které vstoupily do řízení jako vedlejší účastníci, ponesou vlastní náklady.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (velký senát) rozhodl takto:

1) **Švédské království tím, že nestanovilo a neodvedlo Komisi Evropských společenství vlastní zdroje nevybrané v období od 1. ledna 1998 do 31. prosince 2002 v rámci dovozu válečného materiálu a zboží civilního a vojenského užití, jakož i tím, že nezaplatilo úroky z prodlení dlužné v důsledku toho, že Komisi Evropských společenství neposkytlo uvedené vlastní zdroje, nesplnilo povinnosti, které pro něj až do dne 31. května 2000 vyplývaly z článků 2 a 9 až 11 nařízení Rady (EHS, Euratom) č. 1552/89 ze dne 29. května 1989, kterým se provádí rozhodnutí 88/376/EHS, Euratom o systému vlastních zdrojů Společenství, ve znění nařízení Rady (Euratom, ES) č. 1355/96 ze dne 8. července 1996, a povinnosti, které pro něj od uvedeného data vyplývají z článků 2 a 9 až 11 nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1150/2000 ze dne 22. května 2000, kterým se provádí rozhodnutí 94/728/ES, Euratom o systému vlastních zdrojů Společenství.**

2) **Švédskému království se ukládá náhrada nákladů řízení.**

3) **Spolková republika Německo, Finská republika a Dánské království ponesou vlastní náklady řízení.**

Podpisy.